

Työväenluokan Nuoriso Ja Luokkamme Tulevaisuus

KUN me tulevaisuutta ajatellessamme kuvittelemme niitä mahdollisuuksia ja suunnittelemme niitä tehtäviä, jotka meillä työväenluokkaan kuuluvilla on edessämme, tämän nykyisen yhteiskuntajärjestelmän muuttamiseksi luokkamme pyrkimyksien ja päämäärän mukaiseksi, niin emme suinkaan voi jättää huomioon ottamatta sitä osuutta, joka luokkamme nuorisolla tulee olemaan näiden tehtävien suorittamisessa. Mutta harvemmin me kiinnitämme huomiota niihin seikkoihin — niihin tehtäviin, jotka olisivat vanhemman polven suoranaisia velvollisuuksia luokkamme nuorison kasvattamisessa tätä suurta tehtävää suorittamaan.

Usein kuulee vanhempien, nuorisosta puhuttaessa, sanovan että nuorison on tulevaisuus ja se on totta. Moni vanhemmista kuitenkin sanoo sen siinä ymmärryksessä — ikäänkuin kätensä puhdistaan kaikista velvollisuuksista ja kaikesta vastuuntunteesta luokkamme tulevaisuuteen nähden — että hän on tehtävänsä suorittanut, tehköön nuoriso nyt osansa. Myöskin kuulemme usein työläisten välisissä keskusteluissa luokkamme kysymyksistä, asetettavan toivomuksia työväenluokan nuorisoon nähden, että se tulisi toimimaan tavalla joka jouduttaisi luokkataistelun ratkaisua työväenluokan etujen mukaisesti, s. o. poistamaan tämän nykyisen kapitalistisen riistojärjestelmän ja perustamaan luokattoman yhteiskunnan sen tilalle.

Kuitenkin, kun me asetamme toivomuksemme luokkamme tulevaisuudesta nuorison varaan, tulisi meidän myös asettaa muutamia kysymyksiä itsemme vastattaviksi. Olemmeko tehneet kaiken sen mitä meidän olisi tullut tehdä luokkamme nuorison kasvattamiseksi niitä tehtäviä varten, jotka sen edessä ovat? Olemmeko esimerkeillämme helle osoittaneet, että me todellakin olemme asettaneet etutilalle ja tehneet voitavamme luokkamme pyrkimyksien ja päämäärän saavuttamisen hyväksi? Jos me voimme vilpittömällä mielellä vastata itsellemme myönteisesti näihin kysymyksiin, niin sil-

loin me voimme myöskin hyvällä omallatunnolla asettaa toivomuksemme luokkamme nuorisoon nähden, että se nykyisissä ja tulevaisissa tehtävissään pitää tärkeimpänä asianaan toimia siten kuin heidän luokkansa tulevaisuus edellyttää ja että se tässä taistelussaan kykenisi suurempiin saavutuksiin mihin työväenluokka tähän mennessä on kyennyt.

Kuulemme usein nykyajan nuorisosta puhuttaessa sanottavan, että se on turmeltunut ja että se on taipuvaisempi kaikenlaisiin pahisiin kuin mitä on nuoriso ollut menneinä aikoina. Tämä väite ei kuitenkaan pidä paikkaansa ainakaan kaikissa suhteissa. Meidän tulee ottaa huomioon ne olosuhteet ja se ympäristö, jossa nuoriso joutuu kasvamaan ja kehittymään. Ulkonaiset vaikutteet, kokonaan heistä itsestään riippumattomat, ovat pääasiassa määräävinä tekijöinä nuorison sisäisessä kehityksessä. Ja ihmiseen, samoin kuin mihin elolliseen olentoon tahansa luonnossa, vaikuttavat nämä ulkonaiset olosuhteet voimakkaimmin juuri kasvukaudella. Tarkemmin sanottuna; ne vaikutteet jotka tällä ikäkaudella ovat olleet voimakkaimmin vaikuttamassa hänen kehitykseensä ovat ikäänkuin johtolankana hänen töissään ja toimintoissaan myöhemmän elämänsä varrella.

Ei luokkamme nuoriso nykyään ole luonteeltaan turmeltuneempaa kuin mitä nuoriso on koskaan ollut aikaisempinakaan aikoina. Siksi olisikin huomiomme ensikädessä kiinnitettävä niihin oloihin ja ympäristöihin joissa nuorisomme kasvaa ja kehittyy.

Porvarillinen kouluopetus, joka tapahtuu hallitsevan luokan etujen ja määräysten mukaisesti ja jonka vaikutuksen alaiseksi työläistenkin lapset ja työläisnuoriso pakosta joutuvat, luonnollisesti suuresta määrin vaikeuttaa nuorisomme kasvatusta sillä tavalla kuin luokkamme pyrkimykset edellyttävät. Kuitenkaan ei tämä nuorisoa on helppo saada ymmärtämään että opetus kapitalistisissa koululaitoksissa tapahtuu hallitsevan luokan etujen mukaisesti. Meitä

kaikkia ympäröivät tosiseikat todellisessa elämässä puhuvat vallan eri kieltä kuin mitä opetetaan porvarillisissa kouluissa yhteiskunnallisista kysymyksistä. Elävät esimerkit vaikuttavat aina voimakkaammin ihmiseen — niin lapsen kuin aikuisenkin — kuin mitkään koulun penkillä kuultut luennot. Työläisvanhempien velvollisuus on siis kiinnittää sellaisiin selkkoihin lastensa huomiota ja selostaa niitä heille luokkanäkökannalta.

Nuorison luokkakasvatus ei tule koskaan tuottamaan toivottuja tuloksia, jollei vanhempi työläisaines ja eritoten työläislasten vanhemmat ole heille hyvänä esimerkkinä. Jollemme me, joilla on elämästä enempi omakohtaista kokemusta takanamme, pidä velvollisuutenamme kuulua järjestöön ja toimia sillä tavalla kuin oma ja samalla koko luokkamme asema edellyttää, niin kuinka voisimme toivoa että nuorisomme siten tekisi. Jos eivät työläisvanhemmat pysytele erossa väkijuomista ja muista luokkaliikkeelle vahingollisista hommista, niin kuinka voisimme toivoa että työväenluokan nuoriso pysyisi niistä erillään.

Silloin kun vanhempi työläisaines toivoo työväenluokan nuorisosta sitä joukkoa joka kerran on poistava ysteiskunnan suurimman painajaisen, kapitalismin, on sen luokkamme nuorison kasvatuksessa oltava sille seurattavana esimerkkinä. Sen on käyttäytymisellään ja toiminnallaan osoitettava olevansa sen kunnioituksen arvoinen, jota kasvattajalta vaaditaan ennenkuin se voi odottaa työstään toivottuja tuloksia. Sen kun käsitämme ja toimimme sen mukaan, niin silloin ei luokkamme vapauttaminen enää jääkään yksinomaan nuorison tehtäväksi vaan kaikkien luokkamme jäsenten yhdessä suoritet-

tavaksi ja silloin vapautumisemme ei tule olemaan kovinkaan kaukana.

Kallein perintö, jonka vanhemmat voivat lapsilleen ja luokkamme nuorisolle jättää, on kasvattaa heitä niitä tehtäviä varten jotka heillä tulevat olemaan kiertämättöminä edessään. Kapitalistisissa koululaitoksissa saamansa opetus, ihanteelliset kuvitelmat tulevaisuuden mahdollisuuksista saavuttaa yksilöllisin keinoin kaikki ne etuisuudet joita elämältä voitaisiin odottaa nykyisessä yhteiskunnassa — johtavat auttamattomasti karille silloin kun he joutuvat vastakkain elämän todellisuuksien kanssa. Siksi onkin työläisvanhempien, ja kalkkien joille luokkamme tulevaisuus on sydämen asiana, kasvatettava luokkamme nuorisoa sillä tavalla että heillä on jotain "omasta takaa" silloin kun etupäässä heidän tehtäväkseen jää luokkataistelun jatkaminen — tai pikemminkin — sen saattaminen voittoisaan loppuun.

Työläisvanhemmat voivat selostaa näitä kysymyksiä lapsilleen jo pienestä pitäen ja auttaa heitä saamaan yhteiskunnallisista sekä luokkienvälisistä kysymyksistä tosiperäiset tiedot oman luokkamme näkökannalta. Parhaan palveluksen heille ja samalla luokkamme tulevaisuudelle voivat työläisvanhemmat tehdä lähettämällä lapsensa Työväen-Opiston nuorisokursseille, jotka on järjestetty Opistolle tänäkin kesänä pidettäväksi. Osanotto-maksu on siksi alhainen, että sen voi melkein kuka tahansa suorittaa. Siis kaikki työläisvanhemmat, jotka vain suinkin olette tilaisuudessa, lähettäkää lapsenne Opiston kesäkursselle oppimaan niitä tietoja, ja valmistautumaan niitä tehtäviä varten, joista luokkamme vapaustaistelun onnistuminen on riippuvainen.

Herätkää!

Kirj. KAARLO VALLI

*Herätkää riistetyn orjuuden yöstä,
kulkekaa kunnalle vapauden;
lähtekää raatajat, lähtekää työstä,
taistohon puolesta oikeuden.
Jättäkää tehtaiden pölyiset loukot,
jättäkää wumennot kaivantojen;
astukaa aukeelle, astukaa joukot,
onnenne ottamaan taistellen.*

*Kauan on kestänyt orjuuden yötä,
vuolaana virrannut tuskien vuo;
raadettu rikkaiden hyväksi työtä,
loppukoon vihdoinkin raadanta tuo.
Päättävä saakoon jo sortajain valta,
auetkoon kornille ikuinen yö!
— Herää jo Prometheus kahleesi alta,
kätesi iskuhun nosta ja lyö!*